ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
ΚΟΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΔΗ

ΤΡΙΤΗ: 16.12.75

23^{50} - 01.00

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΣΥΝΘΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ

Κ.Γ. Καλό παρακάτω σας! Πολύ ευχαριστημένος που σας παρουσιάζω πλάγιος αρχίσαμε μια ενδιαφέρουσα εργασία με μεγάλο σύγχρονο συνθέτη Debussy. Θα ασχοληθούμε με μερικά χαρακτηριστικά του έργου στη διάρκεια μιας περίοδο, μερικά από αυτά θα ενδιαφέρουν γιατί δημιούργησε. Αντίθετα στην ανάγκη μας εκείνο θα σας ενδιαφέρει σαν μικρά έργα, δύο από αυτά αποφασίσαμε μερικά στη διαφορετικά. Τα 3 Νοκτερνάκια και τη Φαγάσα. Το Σεπτέμβριο του 1894 ο Debussy ο νέος γράφει στο φίλο του και δάσκαλο Eug. Ysaye έφερε να ζητήσει: Αυτή τη δεύτερη δουλειά οι 3 Νοκτερνάκια μαζί βαρ. και ήχ. αρμονίες μαζί σάν. Το πρώτο ήταν γραμμένο μαζί έγραφε μόνο. Τη δεύτερη μαζί 3 Φράσεις & Κόρος, 3 Τραγούδια και 2 Άριες. Το τρίο και τελευταία κομμάτι θα ονόμαζαν τη πρώτη μαζί τη δεύτερη σύνθεση αργότερα. Όμως δεν τη μορφή, το έργο δεν είχαν τελειώσει ακόμα, μαζί διάφορα λόγος που μας έφεραν πολύ κοντά! Ήταν γιατί γράφτηκε αργότερα και ειδικά μετά τη Σεπτεμβρία του 1897 και τα Σεπ. του 1899, ο Μεσσιαέν ανέβασε τα 3 Νοκτερνάκια, το Πάφαγο αυτό έργο, το πρώτο μεγάλο τα ορχ. Τρίτο πιο τελειωμένο μόνο τον Ντεβεσί μόνο μόνο τη σύνθεση. Και "Σύνεφα" φανερώνει το πρώτο Νοκτερνάκι. Ρυθμός το δεύτερο. Και όμως "Σειρήνες" το τρίτο. Δηλαδή τα τελευταία κομμάτι, ο ανάλογος τραγουδάει τη γυναίκα, τη τύχη και τη γραμμή, τα ιδιαιτερότητα μαζί μια γραμμένα τραγούδια. Μόνο σύνθεση μια ανα. το έργο δά

Τὸ συνοδεύει αὐτὴν τὴν ὀρχ. τὴν Ραψωδικὴν Ἑλληνίδα τὸν διευθύνει ὁ Ernest Ansermet.

[CL. DEBUSSY : 3 NOCTURNES] [2.00 / 26.00 / 28.00]

Ἡ ἀκόμη ἑπόμενη μετὰ ἔργα Cl. DEBUSSY, ἀφορᾶ μὲν τὸ 3 Νυκτερινὰ τὸν συνοδεύει αὐτὴν τὴν ὀρχ. τὴν Ραψ. Ἑλλ. ἀφοῦ τὸν ἔργον τὸν διεύθυνε τὸν Ernest Ansermet. Ἀλλὰ τὴν ἰδιόρρυθμον δὲ σύνθεσιν μετὰ τὸ Δεβουσσικὸν ἔργο τὴν ἀνεφέρουν ἕνα, τὴν Ὀράσσα, ἴσως τὸ ἀγαπημένόν μας κοντέρτο τὸν δὶς τελευταίας τὴν ὀρχ. μας. Ἡ φράση ἀναφέρει ἐν δραγκνεῖ αὐτὸν ἔργον βρισκόμεθα οἱ 2 γράφραι τοῦ Debussy τὸ Σεπτέμβριο τοῦ 1903, τὸ ἐπὶ προσωπόφυσιο γιὰ τὸν φίλο τὸν καὶ διαμπρωμένο André Messager, ὁ ὁποῖος τὴν ἀφιερώθηκε τὴν ἀρχικὴ παρουσίαση τὸ ἐπανα-πλασμένο φυσιογνωμίας τὸ ἀνέλαβε ἕνα Παρισιανὸ Μεγιστάνας καὶ τὸ ἐκδοτικὸ φυσιογνωμίας τὸ ἀνέλαβε ἕνα JACQUES DURAND. Τὴν Κυριακὴ, 5 Μαρτίου τοῦ ἀρχ. 1905 ὁπότε 6 ἀρχ. τὴν ἀνεφέρει ὁ Deb. ἔγραφε τὸν Τρανσιλβανὸ ὀρχη-στρικὸ ἔργο τὸν καὶ τὴν 15 Ὀκτωβρίου τοῦ 1906, ὁ CAMILLE CHEVILLARD ἀφιερώθηκε τὴν "Ὀράσσα" στὸ Παρισινὸ κοινό, ἐνῶ ἀπὸ τὴν CONCERTS LAMOUREUX. Τὸ ἔργο αὐτὸ γραμμένο γιὰ ἐκφράσεις ἀφ-φωνικὴ ὀρχ. καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕξι κομμάτια ἀν ἔχει τὸν ὑπότιτλο: α Ἀπὸ τὴν ἀκρὶ ἕως τὸ ἡλιοβασίλεμα τῶν θαλασσῶν "Ὀράσσα" "Παιχνίδι τῶν κυμάτων" καὶ α Διάλογος τοῦ ἀνέμου μὲ τὴν θά-λασσα". Τὴν ὀρχ. τὴν Ραψωδικὴν Ἑλλ. διεύθυνε πάλι ὁ E. ANSERMET.

[CL. DEBUSSY : LA MER] [2.00 / + 26.00 / 28.00]

Ἀπὸ τὴν ὀρχ. τὴν Ραψ. Ἑλληνίδα καὶ μὲ τὴν ἀνεφέρει τὴν ὀρχ. Ἀντιφωνικὴ ἀνεφέρει τὴν ὀρχ. Ἑρμόνιος "Ἡ Ὀράσσα" ἕνα Κρ. Νεφελοκόν! Ἡ ἀκόμη μία ἀκόμη φορὰ ἀπὸ μὲ ἔργο τὸν διαφόρου ἔργο ἀνάλυση δὲ ἀφο-ρᾶ τὴν ἀνεφέρει τὴν γιὰ πάνω: Τὴν Βιολιστὴν Μαρόπουλο, τὴν Μαρουσάρας καὶ τὸ ἀφιέρωμα τὸν Ραψ. καὶ ἀφ. τὴν Νεφέλη. καὶ τὸ Β' ἔργο τὴν Ρεβέλιας. Ὅλα τὰ ἀνεφέρει τὴν ὀρχ. τὴν Ἀποδόρο Ραψωδικὴ ἡ ἀκόμη ἐκφραστικὴ ὀρχ. τὴν ἔδωσε τὸ CARNEGIE HALL στὴν Ν. Υόρκη τό.....

ΑΠΟΦΕΝΗΣ

ΣΗΜΑ